

בשבועה כגון שאומר נשבע אני שיעשה כך ואם לאו תבוא עליו כך וכך, וְבַהֲהִיא
מִלָּה ובאותה מלה של הקללה, מִתְעַרֵּי לְהֵאֵי נַחֵשׁ עֵקֶלְתוֹן מעוררים
את אותו נחש עקלתון שהיא נוק' דקלי', וְדֹאֲקָרִי לְוִיתָן שנקרא לויתן, בְּגִין
לְקַיֵּמָא לִיּוֹה לְחַבְּלָא לְעֵלְמָא כדי לתת לו כח להשחית את העולם.
וְעַל דָּא לִיֵּיט אִיּוֹב יוֹמִיּוּה בְּצַעֲרִיּוּה ועל זה קילל איוב את ימיו בצערו,
וְלֹא גּוֹפִיּוּה ולא קילל את גופו כדי שלא ישלטו בו אותם אוררי יום. וְדִבְתִּיב
(איוב א) וַיִּקְלַל אֶת יוֹמוֹ וכל זה היה רק בַּתְּחִלָּה, וְלִבְתָּר אבל אח"כ
אמר מרוב צערו וַיִּקְבְּהוּ אֲוֹרְרֵי יוֹם יהיה אחיזה של אלו הרוחות הנקראים אוררי
יום בגופו. רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מִסְטָרָא בִישָׂא הרחמן יצילנו מן הצד הרע,
וּמִתּוֹקְפוּי וּמְדִינֵיּוּ הַקְּשִׁים. וּמִכָּל מִלָּה בִישָׂא ומכל דיבור רע.

אור הרשב"י

שלא היה רוצה לשאת כל משא העם עליו,
לכן נתקבל קללתו למעלה ונענש. אכן בזמן
שאמר מחני נא וגו', היה קללתו בשביל כל
ישראל, שהיה מתפלל בשבילם על מעשה
העגל, לא נענש במיתה, אבל מכל מקום
קללתו לא חזר ריקם, שנמחה מפרשת
המשכן כאמור. ולכן נשאר אלדר ומידר
במחנה, ואמרו משה מת ויהושע מכניסם
לארץ. עכ"ל.

בפרשת המשכן ונמחה משם. וכן דוד המלך
ע"ה אמר על זה, אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד
רשע לנגדי, בעוד שאותו ממונה הממתין
לענות אמן על קללת עצמי עומד לנגדי להרע
לי, אשים מחסום לפי שלא לקלל את עצמי.
ומשה לא היה נוהר בזה ואמר הרנני נא
הרוג, וכן מחני נא מספרך וגו', ולכן נענש על
זה. ובפרט עתה שהיה קללתו בשביל עצמו,

הלימוד היומי

לע"נ אוסנת בת שולמית ע"ה

היכל החמישי שאול כנגד ערל

הִיכָלָא הַחֲמִישִׁי היכל החמישי (ממטה למעלה) מהיכלות הטומאה דנוק' דקלי', והוא כנגד היכל אהבה חסד דקדושה (מקדש מלך). **הִיכָלָא דְאִיהוּ הִיכָל זֶה**, **אִיהוּ הִיכָלָא דְאֶקְרִי שְׂאוּ"ל** הוא היכל שנקרא שאול, **לְקַבֵּל הַהוּא שְׂמָא דְאֶקְרִי עֶרֶל** כנגד השם החמישי של היצר הרע שנקרא ערל, **וְהָא אוֹקִימָנָא** והרי כבר ביארנו לעיל (דף רמד ע"ב) **דְּדָא אִיהוּ רִזָּא דְעֶרְלָה** שזה סוד הערלה, היפך המילה שהיא בסוד החסד (מקדש מלך) כנודע שחסד מתגלה בפום אמה.

הרוח הנקרא איבה הוא מעורר מדנים וקטרוגים על בני האדם

בְּהַאי הִיכָלָא בזה ההיכל החמישי דנוק' דקלי', **אֵית חַד פְּתָחָא יֵשׁ פְּתַח אַחַד**, **וְחַד מְמָנָא עֲלֵיהּ** וממונה אחד עליו. **וְדָא אִיהוּ מְמָנָא** וזה הוא ממונה **לְאַתְעָרָא תְּדִיר קְטְרוּגָא עַל עֲלָמָא** לעורר תמיד קטרוג על העולם, **וְהַאי רוּחָא אֶקְרִי אִיבָ"ה** וזה הרוח הרע נקרא איב"ה, **בְּגִין דְשְׂמָא דְהַאי פְּתָחָא אִיבָ"ה שְׂמִיָּה** משום שהשם של הפתח הוא איב"ה וזה הממונה נקרא על שמו, **וְסִימְנִיָּד** וסימן לדבר מה שכתוב (בראשית ג) **וְאִיבָה אִשִּׁית בֵּינָד וּבֵין הָאִשָּׁה וְגו'** ובין זרעך ובין זרעה, כי זה הרוח הנקרא איבה הוא מעורר מדנים וקטרוגים על בני האדם.

רוח שנקרא שודר שולט על כולם

בְּהַאי הֵיכָלָא בזה ההיכל החמישי **קַיִמָא חָד רִוְחָא** עומד רוח רע אחד **דְּשְׁלִיט עַל כּוֹלָא** ששולט על כולם, **וְהַאי אַקְרִי שׁוּדִ"ד** וזה הרוח נקרא שודר. **וְאִיהוּ** ועליו נאמר (שׁוּד) (ישעיה נט) **שׁוּד וְשָׁבֵר** כי הוא מעורר שוד ושבר בעולם (פרדס רימונים) והנה מילת שודר הוא פעמיים שוד והוא היפך הדדים והשדיים שבחסד (מקדש מלך) שבקדושה. **וְדָא הוּא שׁוּדִ"ד בְּטוּרֵי רְמָאֵי** וזה הרוח הנקרא שודר רובץ בהרים הרמים (פרדס רימונים), **גַּו טַנְרִין וְטוּרִין** בתוך הסלעים וההרים ויערות, (פרדס רימונים). **דָּא** מהיכל זה החמישי **יִנְקֵי כָּל אֵינּוֹן** יונקים כל אותם **מִשְׁדָּרֵי וּמִשְׁעֵי בְּחָרְבָנִין** השודדים בני אדם והורגים בחרבותיהם. **וּמְהָכָא נְפָקִין** ומהיכל זה יוצאים, **כָּל אֵינּוֹן דְּקַטְלֵי בְּסִיפֵין וְרוּמְחִין** כל אותם שהורגים בחרבות ורומחים, **וְאִזְלִין בְּתָר** והולכים אחר רוחות הנקראים **לְהַטְּ הַחֶרֶב הַמַּתְּהַפֶּכֶת לְשִׁיצָאָה כּוֹלָא** להרוג ולכלות הכל, ה' יצילנו.

שני רוחות שוד וכפן נמצאים בזמן הרעב

מִהַאי נְפִיק רִוְחָא אַחְרָא מן זה ההיכל יוצא רוח אחר, **וְאַקְרִי שׁוּד** ונקרא שוד"ד. **וְכַד שְׁלִיט כַּפְנָא עַל עֲלָמָא** וכאשר שולט רעב בעולם, **הַאי רִוְחָא דְאַקְרִי שׁוּדִ"ד** זה הרוח שנקרא שוד"ד, **אִיהוּ אֲשַׁתְּכַח** הוא נמצא שם. **וְרוּחָא אַחְרָא אֲשַׁתְּתַף עִמִּיהּ** ורוח

אחר משתתף עמו, **דְּאֶקְרִי כַּפָּ"ן** שנקרא כפ"ן. **וְאֵלֶיךָ אֲזִיל בְּעֶלְמָא**
 ואלו ב' רוחות הולכים בעולם, **וּמִשְׁתַּכְּחִי לְקַבֵּל בְּנֵי נִשְׂאָה** ונמצאים כנגד
 בני אדם, **וְהֵינְנוּ דְכַתִּיב** וזה הוא שכתוב, (איוב ה) **לְשֹׁד וּלְכַפֵּן**
הַשְּׁחָק שאין לאיוב לפחד מב' רוחין אלו הנקראים ש"ד וכפ"ן, המשוטטים בזמן הרעב,
 כי יהיה לו נכסים רבים, עיין אדרת אליהו שם). **וְאֵלֶיךָ עֲבָדִין קְטָרוּנָא**
לְבְנֵי נִשְׂאָה ואלו הרוחות עושים קטרוג על בני אדם, **וּמִשְׁדֵּדֵי לְכֹלָא**
 שודדים מהם הכל. **הָד דְּאֶקְרִי שׁוּד** אחד שנקרא שו"ד, **דְּבַתָּר דְּאֲזִיל**
בְּגוּ טוֹרִין רְמָאִין שלאחר שהולך תוך הרים הגבוהים, **וְשִׁדִּיד וְחָרִיב**
וְשִׁצֵי כֹלָא ושדד והחריב וכילה הכל. **כְּדִין תָּב וְשִׁדְד לְבְנֵי נִשְׂאָה**
 אז הוא שב ושודד את בני האדם, **וּמִתִּין בְּחוֹלְשָׁא דִילִיָּהּ** ומתים בחולשה
 שגרם להם. ורוח השני הנקרא כפ"ן גורם **וְכַד אֲכָלִי בְנֵי נִשְׂאָה** כאשר אוכלים
 בני אדם, **לָא שְׁבַעִין** לא ישבעו, **בְּגִין דְּאִיְהוּ שְׁלֵטָא בְּעֶלְמָא**
 משום שהוא שולט בעולם.

בזמן הרעב שישראל עושים חסד נדחים הרוחות לחוץ ובזמן שלא עושים חסד
 ואומות העולם עושים חסד הרוחות משפיעים שפע לשאר האומות

וּבְהֵהוּא וּמָנָא ובאותו זמן שיש רעב, **מֵאן דְּעָבִיד חֶסֶד עִם בְּנֵי**
נִשְׂאָה מי שעושה חסד עם בני אדם, **וְיַהִיב לֹוּן לְמִיכַל**
וּלְמִשְׁתֵּי ונותן להם לאכול ולשתות, **כְּדָאִי אִיְהוּ לְדַחֲיָא לֹוּן** ראוי